

[Hauch.]

om, at Kommunerne har Brug for Pengene, at disse Penges Uddeling til Kommunerne vil føles som en Lettelse, en Lettelse, som Kommunerne nok kunde have Behov under disse vanskelige økonomiske Forhold. Men det forekommer mig, at det er med Rette, man i Folketinget har kritiseret, at dette Forslag er kommet saa sent, at man ikke har kunnet faa Lejlighed til indgaaende at beskæftige sig med det. Det er imidlertid en Sag mellem den højtærede Finansminister og Folketinget. Jeg skal udtale, at Venstre her i Landstinget ogsaa vilde have fundet det naturligt, om den højtærede Finansminister var kommet med Forslaget i Form af en særlig Lov, men i alle Tilfælde maa jeg gaa ud fra, at den højtærede Finansminister vil fremskaffe alle de Oplysninger, som maa siges at være fornødne, for at man kan danne sig et Skøn over, om man kan tiltræde et Forslag som det, den højtærede Finansminister her fremkommer med. At afvise det paa Forhaand som noget, man under ingen Omstændigheder kan inklade sig paa, ønsker vi ikke, men jeg vil gerne foreholde den højtærede Finansminister, at han har anvendt en Fremgangsmaade, som man ikke bør betjene sig af i al Almindelighed. Den Stilling, vi sluttelig vil tage til disse 10 Mill. Kr., vil selvfølgelig komme til at afhænge af de Oplysninger, den højtærede Finansminister fremkommer med, og af, om vi vil være i Stand til at billige den Fremgangsmaade, den højtærede Finansminister vil anvende ved Fordelingen af disse Beløb. Jeg vil altsaa anse det for naturligt, at den videre Behandling af dette Spørgsmaal kommer til at foregaa i Finansudvalget, efter at Finanslovforslaget er henvist til dette.

Det næste Spørgsmaal, jeg vil gøre nogle Bemærkninger om, angaar §§ 22 og 23, Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter. Den højtærede Forsvarsminister har her, ligesom han tidligere, jeg kunde sige i Tide og Utide, har gjort det, fulgt sin Tilbøjelighed til at skære ned paa de Bevillinger, som findes paa Finansloven i Henhold til Forsvarsordningen af 1922. Jeg skal ikke her gaa i Enkeltheder, fordi jeg mener, at det ogsaa er noget, vi maa drøfte i Finansudvalget, men jeg skal i Almindelighed udtale, at Venstre ingenlunde kan tiltræde de Betragtninger, som har været bestemmende for den højtærede Forsvarsminister, da han foretog disse Nedsættelser. I øvrigt vil jeg minde om, at den højtærede Forsvarsminister under Finanslovbehandlingen her i Fjor, da der forelaa tilsvarende

Forhold, udtalte, at han naturligvis var klar over, at man ikke Aar for Aar kunde foretage væsentlige Nedsættelser paa disse Bevillinger, uden at det kom til at gaa ud over Forudsætningerne, uden at det altsaa medførte en Sabotering af selve Forsvarslovenes forstandige Gennemførelse. Jeg kan sige til den højtærede Forsvarsminister, at vi gaar ikke med til at stryge de Bevillinger, som han her har fundet det rigtigt at tage ud af Finanslovforslaget. Vi maa søge Oplysninger derom, vi maa vide, hvordan det ligger, og vi maa gaa ud fra, at vi kan faa fortrolige Oplysninger, ligesom vi fik det i Fjor, saa at vi paa Grundlag deraf kan danne os et Skøn over, hvor mange af disse Besparelser der kan siges at være forsvarlige, hvis overhovedet nogen af dem kan siges at være det, dersom man ikke vil sabotere selve Forsvarslovene.

Jeg skal nævne enkelte Poster paa § 22. Jeg vil pege paa den Nedsættelse af Bevillinger, der har fundet Sted, til Beklædning og til Krigsmateriel, og jeg skal gøre den højtærede Forsvarsminister opmærksom paa, at naar man i Anmærkningerne til Finanslovforslaget begrunder disse Besparelser med, at Ministeriet har fremsat et Atrustningsforslag, saa ser jeg i denne Begrundelse i nogen Grad en Erkendelse fra den højtærede Forsvarsminister. For naar det er Begrundelsen, og Situationen er den, at dette Forslag, saa vidt man kan se, ikke bliver gennemført, saa det kan faa nogen Virkning i det kommende Finansaar, maa jeg gaa ud fra, at den højtærede Forsvarsminister er villig til at forhandle med os om Forholdene, saadan som de ligger, og ikke saadan som de efter den højtærede Ministers Ønsker og Haab burde have ligget, nemlig ved Atrustningsforslagets Gennemførelse. Jeg synes ikke, det er nogen stærk Begrundelse, den højtærede Forsvarsminister her har fremført, men jeg har i og for sig ikke noget mod Begrundelsen, naar vi skal til at behandle Spørgsmaalet her i Tinget, for jeg mener, den falder af sig selv, naar den Forudsætning ikke er til Stede, som den højtærede Forsvarsminister nævner som Forudsætning for sit Vedkommende, da Nedsættelserne paa § 22 fandt Sted.

Hvad Marineministeriet angaar, skal jeg nævne, at der er fremkommet en Besparelse paa 314 121 Kr. derved, at den højtærede Forsvarsminister foreslaar at indkalde færre menige og at afskedige et Antal Officerer og Underofficerer. Endelig er der nogle Nedsættelser for Udrustningen til Flaaden, for Magasinbeholdningerne, for Søartilleriet og Søminevæsenet. Alle disse